

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Bendt Bendtsen som ordfører.

Bendt Bendtsen (KF):

Først vil jeg gerne kvittere for statsministerens tale i tirsdags. Vi er meget enige i den linje, som statsministeren har lagt i NATO, og som er lagt på det udenrigspolitiske område. Det er en linje, som vi i Det Konservative Folkeparti har bakket op.

Til trods for den grusomme baggrund var det en glæde at opleve NATO virke de første dage efter angrebet på USA. Ét land blev angrebet, NATO-kredsens opbakning kom prompte. Vi følte os alle angrebet. Vi gav vores støtte rent og utvetydigt. Sådan skal det være. Musketereden »én for alle, og alle for én« viste sin styrke.

Danmark var ingen undtagelse. Heldigvis har regeringen og alle borgerlige partier fra starten været enige om, at Danmark skal stå skulder ved skulder med de andre lande, USA og NATO. Ingen fodnoter, ingen slinger i valsen, men en klar dansk solidaritet, som kun venstrefløjnen har haft det noget svært med.

Danmark må altid stå forrest, når det drejer sig om samhørighed med det amerikanske folk. Vi skal huske, hvad de har gjort for os gennem det sidste århundrede. Allerede nu er USA's NATO-allierede, herunder Danmark, blevet spurgt. Vi er blevet bedt om at aflaste USA på Balkan – det skal vi tale om senere – og det er vi fuldstændig enige i.

Det er nok også svært at forestille sig, at USA kan påtage sig nye opgaver for at sikre freden i Europa. Tværtimod kan vi allerede nu se, at USA beder om en aflastning i Europa, og den linje vil sikkert fortsætte. De amerikanske skatteborgere vil jo spørge: Hvorfor kan det rige Europa dog ikke tage mere vare på sig selv? Svaret må være enkelt: Det skal vi selvfølgelig også. EU må tage sin del af ansvaret.

Det stiller os danskere over for et valg. Vi kan vælge at stille os ud på sidelinjen, når EU overtager rollen som fredsbevarer i Europa, ligesom vi kan vælge fortsat at vende ryggen til et forpligtende samarbejde på retsområdet. Vi kan vælge at skulke fra det fælles ansvar for Europa, men det svækker også Europas følelse af ansvar for os.

Vi kan også gøre det modsatte. Vi kan nemlig vælge at sige ja på lige fod med vores venner og sige ja til at bekæmpe terrorismen på tværs af grænserne. Dét er klart den konservative holdning. Både forsvarsforbeholdet og det retlige

forbehold skal væk, hellere før end siden. Derfor er de seneste ugers udvikling i Europa også meget positiv: tættere samarbejde om efterforskning, tættere samarbejde, når det drejer sig om at retsforfølge, udlevere og få terroristerne sat bag lås og slå.

I sin tale i tirsdags fastslog statsministeren, at vi skal gøre, hvad vi kan for at få de øvrige lande til at yde mere i bistand. De skal op på 0,7 pct. af BNI, som de har forpligtet sig til. Det Konservative Folkeparti kan helt og holdent tilslutte sig statsministerens ønske. Alle civiliserede lande burde leve op til denne målsætning.

Nu kan ulandsbistanden ikke bare koges ned til et spørgsmål om, hvor mange penge der skal bruges. Vigtigere er det naturligvis, hvor og hvordan de bruges. Den totalitære styreform, der undertrykker befolkningen, giver grobund for ekstremisme. Derfor skal vi naturligvis ikke give en krone til den slags regimer. Vi skal støtte de lande, der bevæger sig mod demokrati. Vi skal støtte dem, der respekterer menneskerettigheder og bestræber sig på god regeringsførelse.

En endnu vigtigere lære af terrorangrebet er, at vi må gøre verdenssamfundet mere åbent. Vi skal have knyttet flere bånd mellem den vestlige verden og udviklingslandene. Det helt afgørende i den sammenhæng er frihandel, reel frihandel mellem dem og os. WTO er helt central i den forbindelse. Vi skal have skabt markedsadgang for de fattige lande. Vi skal have fjernet toldbarriererne, og så skal vi have afskaffet alle mulige former for statsstøtte. Lad os starte med landbrugsstøtten. Den udgør en alvorlig trussel mod udviklingslandenes mulighed for at skabe en bæredygtig økonomi, og den skal væk.

Også FN kommer til at spille en central rolle i forhold til bekæmpelse af terror, ikke mindst via de terrorkonventioner, som alle civiliserede lande bør underskrive og iværksætte. Det gælder også Danmark.

Vi har et par udeståender. Og så skal vi forholde os til den meget vigtige resolution, som FN's Sikkerhedsråd vedtog i fredags. Af den fremgår, at alle stater, før de giver asyl til nogen, skal sikre sig, at den asylsøgende ikke har planlagt, hjulpet eller støttet terrorhandlinger. Det kan selvfølgelig altid fortolkes, men på jævnt dansk betyder det naturligvis, at man, før man giver asyl til en udlænding, hos myndighederne skal undersøge hans identitet.

Der skal være bedre muligheder for samkøring af registre over fingeraftryk. Vi skal have sikkerhed for, at vedkommende rent faktisk er